Варна

ТАРИФА НА ВЕСТНИКА:
АБОНАМЕНТЪ (1 година . . . . 280 лв.
(6 месеци . . . . 150 „
за България (3 месеца . . . . 80 „
Всички суми да се изплащатъ на чекова смѣтка № 7381
ОБЯВИ: официални по 4 лв. на кв. см. търговски — по споразумение, годежни и вѣнчални по 60 лв. на публикация, въ хрониката по 10 лв. за гармонденъ редъ. На абонати специални условия

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

ДИРЕКТОРЪ: Л. П. СТАНЧЕВЪ

Брой 598 Добричъ, четвъртакъ 6 августъ 1942 год. Година VI

4 СТР. 1 ЛВ.

РЕДАКЦИЯ АДМИНИСТРАЦИЯ И ПЕЧАТНИЦА
на вестникъ
„ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ"
ул. „Царица Иоанна" № 23
Телефонъ № 150.
ОСНОВАНЪ ПРЕЗЪ 1923 год.
КАТО ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКОТО МАЛЦИНСТВО ОТЪ РУМЪНИЯ

РОДНАТА НИ ВОЙСКА

Два дни бѣше гость на града ни и на роднията ни край министърътъ на войната г. генералъ Миховъ. По традиция на голѣмитѣ български военначалници нашиятъ многоуважаемъ гость направи своето посещение съвсемъ безшумно и много скромно, но съ голѣмо творческо оползотворяване.

Присжтствието на челника на българското войнство ни дава поводъ да изразимъ на уводно мѣсто въ стария борецъ за преуспѣха на националната ни кауза възторгътъ и упованието, което българитѣ отъ златна Добруджа питаятъ къмъ родната си войска и нейнитѣ достойни и славни водачи.

Презъ най-чернитѣ дни на нашето робство, когато ударитѣ на чуждото владичество се сипѣха безпощадно върху ни и когато на мрачния небосклонъ не се съзираше ни искрица отъ надежда за избавление, изтерзанитѣ и угнетени души на добруджанци стоплѣше само неотмѣнната имъ вѣра въ непобедимата българска войска и въ нейния Върховенъ Вождъ — Царьтъ на всички българи! Старитѣ синове на Аспаруховата земя знаеха по личенъ опитъ и наблюдение цената на тази войска и въ сърдцата имъ ни мигъ не се преломи свѣтлия култъ къмъ нейното всемогъщество.

Когато радиоапаратитѣ, пустнати подъ сурдинка, разливаха изъ безбрѣжната ширь на Добруджа възторгътъ и величието на Гергеовденския парадъ въ столицата на свободното Отечество, и въ най-затънтеното кжтче отъ люлката на българската държава българина-робъ оставаше плуга и се унасяше съ развихрена гръдъ въ сладъкъ и дълбокъ копнежъ по най-свидното му, най-скжпото и възмечтаното му — родната войска.

Ето защо, когато се освободихме той изпрати и сина му отиде въ тази войска съ пѣсень на уста и съ безкрайна радость въ душата!

Люб. П. Станчевъ

ПАРАДОКСИ отъ МИНАЛОТО

Положителна работа.

Назначената анкетна комисия е пристигнала вече въ Силистра и е влѣзла въ връзка съ всички срѣди, които могатъ да й дадатъ точни сведения.

Веднага, обаче, нѣкой мѣстни кржгове надигатъ тревога и полагатъ старания и усилия да повлияятъ върху работитѣ на комисията. Излизащиятъ въ Силистра листъ „Ромънулъ" редактиранъ отъ бившия шефъ на тамошната сигуранция Д. Чоти (аромънъ) се нахвърля съ небивалъ бѣсъ върху нѣкой граждани отъ български произходъ и сочи българското население, като „заклетъ врагъ на държавата, бидейки иредентокомунистическо (?!..)"

Научаваме, че анкетата е вече събрала сведения за убиването на мѣстния житель отъ с. Гюргенджикъ Дим. Ат. Кючуковъ, оставилъ жена и шесть деца въ черна мизерия.

Цитирано дословно отъ в. „Добруджански гласъ" брой 160 отъ 1 май 1936 год.

ГРИЖИ ЗА РАБОТНИЧЕСКИТѢ ЗАПЛАТИ

София 5 (По телефона). За да се проведе напълно и цѣлостно постановлението на министерския съветъ за подобрение на работничеството, Главната дирекция на труда е взела почина за постояненъ и непрекъснатъ контролъ въ всички видове предприятия. Ревизията ще обхване, както и испълненията на нарежданията относно увеличенията на работническитѣ заплати въ духътъ на общата до сега наредба, тана и тѣзи отнасящи се въ трудовата обстановка. Повсеместната акция ще има за задача цѣлостното приложение на трудовитѣ закони и закона за увеличение работническитѣ надници, като се отнема всѣкаква възможность, за да се избѣгнатъ задълженията имъ. Нарушителитѣ ще бждатъ наказвани като се спазва най-огжостената процедура.

ВСИЧКО ЗА АНГЛИЯ...

Новиятъ болшевишки девизъ.

отъ Ал. Дабриновъ

ЧЪРЧИЛЪ: Давай, давай миличка болшевишка ржчичка,

ГЕРМАНЦИТѢ се НАМИРАТЪ СЕВ. отъ АРМАВИРЪ

Германскитѣ и румънскитѣ дивизии приближаватъ въ широкъ фронтъ по ж. п. линия Иейскъ Тихорецкая.

КРОПОТКИНЪ ЗАВЗЕТЪ СЪ ПРИСТЖПЪ ОТЪ ЕДИНЪ ЩУРМОВЪ ОТРЯДЪ

Бързитѣ германски части сж пресѣкли пжтя на отстжплението на нѣколко болшевишки колони и сж ги унищожили

Главна квартира на фюрера 5 (ГТА). Върховното командуеане на германскитѣ въоржжени сили съобщава: Източно отъ Азовско море германскитѣ и румънскитѣ дивизии се приближаватъ по единъ широкъ фронтъ къмъ ж. п. линия Иейскъ Тихорецкая. Неприятеля оказалъ съпротива само на известни части. На рѣката Кубанъ единъ щурмовъ отрядъ превзе съ пристжпъ следъ ожесточени сражения важния ж. п. вжзелъ Кропоткинъ. Така рѣката бѣ достигната въ продължение на единъ фронтъ отъ 100 клм. северно отъ Армавиръ и бѣха създали предмостови укрепления по западнитѣ брѣгове на Кубанъ.

Германскитѣ бързи части пресѣкоха пжтя за отстжплението на нѣколко неприятелски колони и ги унищожиха. Въздушнитѣ сили продължаватъ своитѣ непрѣстанни нападения надъ противника въ отстжплението му къмъ Кявказъ, както и твърде успѣшнитѣ бомбардирания на транспорти задръстени по ж. п. линии. Щуки разрушиха два блиндирани вкака и 24 товарни влака. Италиански торпедни лодки потопиха единъ съветски кръстосвачъ съ водоизмѣстимость 5200 тона. Между Хърисонъ бойни отряди прочистватъ пжтя за блиндиранитѣ части, които напредватъ на изтокъ.

Въ голѣмия завой на Донъ болшевикитѣ предприеха вчера съ малки сили нападения, които останаха безъ резултатъ.

Въ областьта на Ржевъ съветитѣ разшириха и въ другитѣ сектори на фронта своитѣ атаки провождани съ значителни пехотински части и блиндирани единици. Ожесточенитѣ сражения продължаватъ. Северно отъ града всички нападения за отклонение на вниманието бѣха разгромени отъ твърдата воля за съпротива на нашитѣ войски и примерното съдействие на всички родове оржжия.

На рѣката Волховъ и предъ Ленинградъ нѣколко неприятелски атаки бѣха отблъснати отъ силенъ артилерийски огънь.

Британското въздухоплаване предприе миналата нощь съ незначителни сили нападения надъ индустриалнитѣ области на Германия. Малки щети бѣха нанесени въ нѣкой мѣстности. Единъ неприятелски самолетъ бѣ свaленъ. Леки германски бойни самолети нападнаха вчера южното английко крайбрѣжие, като засѣгнаха съ прѣки попадения военнитѣ съоржжения на града Брайтонъ. Освенъ това единъ разузнавателенъ корабъ бѣ засѣгнатъ. Миналата нощь въздушнитѣ сили бомбардираха пристанищнитѣ съоржжения по югозападното крайбрѣжие на Англия.

Презъ нощьта на 2 августъ едно краткотрайно сражение се състояло въ водитѣ на Ламаншъ между германски миночистачи и бързи британски канонерки, при които една неприятелска канонерка била засѣгната отъ артилерийски огънь и била унищожена. Две други сж били запалени, а една сериозно повредена. Презъ нощьта срещу 4 августъ германски торпедни лодки сж бомбардирали въ Ламаншъ 4 търговски кораба съ обща водоизмѣстимость 5000 тона и сж потопили два отъ тѣхъ. Поради силната съпротива не е могло да се забележи потъването на третия корабъ.

ВТОРИ ФРОНТЪ БЕЗЪ МѢСТО

Торино 5 (Стефани) Торинскиятъ вестникъ „Газета Д' пополо" се занимава съ фториятъ фронтъ. Вестникътъ пише, че Дуче ималъ право като е заявилъ, че този втори фронтъ нѣма да бжде вѣроятно създаденъ нито въ Европа, нито въ която и да е друга часть на свѣта. Логически това трѣбва да бжде така. При все това, пише вестника, Дуче не е категориченъ въ твърденията си, тъй като тая голѣма авантюра би могла да бжде наложена даже на Чърчилъ, който почерпилъ поука отъ миналото и изглежда да е противъ всѣки опитъ отъ този родъ.

Английското м-во на флотата опровергава

Вашингтонъ 5 (Хафасъ Офи) Министерството на флотата съобщава, че 10 панамски търговски кораби били нападнати въ началото на юлий отъ неприятелски подводници. Спасилитѣ се отъ екипажа били свалени на едно пристанище на източния американски брѣгъ. Единъ отъ тѣзи кораби, съ срѣденъ тонажъ билъ торпилиранъ и потопенъ въ Атлантическия океанъ на нѣколко стотици мили отъ брѣговетѣ на южна Америка. Единъ другъ корабъ съ платна билъ обстрелванъ съ орждеенъ и картеченъ огънь въ Индийския океанъ. Отъ друга страна Министерството на флотата съобщава, че единъ американски търговски корабъ съ малъкъ тонажъ билъ обстрелванъ и потопенъ отъ японски подводници на 14 юнии въ северната часть на Тихия океанъ. Спасенитѣ лица били свалени въ едно пристанище на западнитѣ американски брѣгове. При това нападение 8 членове отъ екипажа на кораба загинали, двама били ранени и 24 спасени.

КОРАБОПЛАВАНЕТО

въ американски води

Вишингтонъ, 5 (ЕП). Бюрото за военното ржководство съобщава, че сж взети нови мѣрки за осигуряване корабоплаването въ американски води. За въ бждеще всички товари съ важни военни и хранителни материали могатъ да бждатъ отправени за други извънъ опредѣлени пристаница. Освенъ това голѣмитѣ износители сж предупредени че въ бждещитѣ имъ договори за доставки ще трѣбва да се предвидятъ разноскитѣ за сухопжтния провозъ, тъй като е възможно до сега морскиятъ транспортъ край Атлантическото крайбрѣжие да бжде прехвърленъ къмъ по-малко застрашеното тихоокеанско крайбрѣжие на Америка.

ЗАТИШИЕТО

въ Египетъ продължава

Римъ 5 (Стефани) Комюнике № 779 на главното командуване на италианскитѣ въоржжени сили. Въ Египетъ на сухопжтниятъ фронтъ нищо за отбелязване. Единъ неприятелски самолетъ бѣ свaленъ отъ противовъздушната отбрана на една отъ нашитѣ голѣми единици. Други 4 самолети бѣха свалени отъ германски изтрѣбители. Въздушнитѣ сили бомбардираха тила на неприятеля. Германски самолети проявиха особенна дейность въ областьта на

Александрия. Дейностьта на бомбардировачнитѣ *самолети на осьта се разпрострѣ надъ островъ Малта.*

ТРУДОВИЯТЪ ПОХОДЪ

на паисиевци

За едно идейно течение сждимъ не по численната му сила, не по вънишната форма и парадностьта на проявитѣ му, а само по неговитѣ дѣла. Неговитѣ привърженици трѣбва да бждатъ самотвержени, жертвеготови, дисциплинирани и съ борчески духъ. Нуждна му е ясно очертана идейна платформа и опредѣлени задачи. Появата на едно движение винаги би трѣбвало да има като причина една праздноста въ обществения животъ и за цель нейното попълване, а не лични облаги и кариеризъмъ!

БМСОП се появи, за да даде отпоръ на всичко противонационално, на първо мѣсто комунизма и пораженството. На тѣхъ ние противопоставяме схващането ни за българщината, основата върху която се изгради идеологията на паисиевци. Мѣстни наши въпроси трѣбва да бждатъ разрешени само съ огледъ и съобразно съ мѣстнитѣ условия. И тази наша основна мисъль и идея се изгради въ девиза на БМСОП — „Чрезъ българщината за България“.

Ето защо, наложи се едно връщане назадъ къмъ селото. То бѣ необходимо, тъй като постепенно бѣше създадена една изкуствена пропасть между градъ и село, и интелигенция и трудъ. То бѣ и единствения начинъ за опазване българщината. България, това е селячеството, това е здравия и чистъ националенъ елементъ, това сж пазителитѣ и бранницитѣ на народностната ни честь и единство.

Отиването на младитѣ паисиевци на село не е политика, не е агитация и пропаганда; това най-добре го знаятъ и чувствуватъ самитѣ селяни. Трудовиятъ походъ е една школа за каляване и създаване творческия духъ у паисиевцитѣ, утрешнитѣ градители на една социално - справедлива България. Ядрата отиватъ на село и работятъ безвъзмездно; нѣщо повече, сами си плащатъ пжтя и прехраната.

И това лѣто, за трети пжть, паисиевци сж на нивата. Тамъ, огорченото сърдце изплаква своята болка. Тамъ и само тамъ можемъ да вдъхнемъ вѣра на селянина въ свѣтлото утре. Тѣ очакватъ не толкова нашия трудъ, но самитѣ насъ, паисиевцитѣ отъ цѣлата България, единствената тѣхна подкрета. И ние ще оправдаемъ това мжчно спечелено, но затова тъй ценно довѣрие.

Колко българи

има въ цѣлия свѣтъ

Числото на българитѣ въ свѣта не е опредѣлено точно, но може да се предполага, че то е повече отъ 10 милиона души. Въ това число, разбира се, влизатъ живѣещите извънъ предѣлитѣ на Царството. Хиляди българи живѣятъ въ още невключенитѣ въ предѣлитѣ на сегашна България селища (Тетово, Кукушъ, Леринъ, Струга, Дебъръ, Софлу, Димотика, Зайчаръ и пр.) Хиляди българи останаха да живѣятъ въ северна Добруджа. Отъ десятки години наши българи населяватъ Банатъ, Бесарабия, Южна Русия; много още и сега живѣятъ отвъдъ Дунава—въ Галацъ, Крайова, Плоещъ, а само въ Букурещъ и околноститѣ му живѣятъ по-вече отъ 80,000 българи, които и до сега сж опазвали своя матеренъ езикъ. Тия българи румънитѣ наричатъ „шопи“.

Много българи иматъ своя поминъкъ въ далечна Америка, въ Австралия и останалитѣ селища на Европа и континентитѣ.

ПРОДАВА СЕ
МОТОЦИКЛЕТЪ
4 тактовъ марка „B.M.W.“
200 кубика въ добро състояние, интересующитѣ да се отнесатъ до собственика на
ул. „4“ № 38—Добричъ или редакцията.

ИЗЪ ПЪСТРИЯ СВѢТЪ

— Въ Естония има много пепелянки и поради това смъртностьта отъ змийски ухапвания е стигнала до 7 на сто. Въ естонския градъ Дорнатъ е основанъ държавенъ серуменъ институтъ, който отъ 1935 г. редовно произвежда серумъ срещу змийски ухапвания. Тоя институтъ покрай другото помага и за изтрѣбването на отровнитѣ змии, тъй, като уловенитѣ и предадени на института пепелянки расте отъ година на година. Въ 1938 г. само презъ пролѣтьта сж хванати 16,000 пепелянки. Само въ едно змийско гнѣздо сж уловени 650 отровни змии. Отъ една пепелянка се добива отъ 2 до 4 гр. суха отрова.

— Телеграфнитѣ съобщения на Международния червенъ кръстъ въ Женева сж взели огромни размѣри. Голѣма часть отъ списъцитѣ на военнопленницитѣ и интерниранитѣ граждански лица се предаватъ презъ океана за Женева по радиотелеграфия. Отдѣлнитѣ радиотелеграми достигатъ често повече отъ 13,000 думи. Статистиката на телеграмитѣ дава ясна картина за връзкитѣ на Червения кръстъ съ цѣлия свѣтъ. Само презъ май т. г. Червениятъ кръстъ е получилъ 2733 телеграми и изпратилъ 2026. Отъ септемврий 1940 г. до май 1942 г. сж изпратени повече отъ 64000 телеграми на стойность 700,000 швейцарски франка.

— Въ медицинския свѣтъ се разисква една не всѣкидневна тема. Касае се за ухапванията отъ бълхи. За здравето тоя въпросъ е важенъ, защото отъ ухапванията на тия гадини могатъ да бждатъ предизвикани различни болести, които могатъ пъкъ да предизвикатъ чувствително тѣлесно отслабване. Най-напредъ трѣбва да се премахне широко разпространеното мнение, че бълхитѣ сж изчезнали. Поддържането на чистотата въ жилищата и напредналитѣ презъ последнитѣ години грижи сж наистина доста отежнили живота на неприятнитѣ и опасни животинки, обаче, не сж могли напълно да ги премахнатъ. Бълхата е като у дома си еднакво и въ желѣзопжтното купе и въ салона. Проф. Хазе е направилъ интересни заключения за отношенията между човѣка и бълхата, които често оправдаватъ шегата „ако между хиляда души има една бълха, тя ще се намѣри на менъ“. Хората правилно сж разбрали, че опредѣлени хора се нападатъ отъ бълхитѣ и други смукачи на кръвь съ по-голѣмо ожесточение. Тома може особенно добре да се докаже за бълхитѣ. Такива привличащи бълхитѣ хора се намиратъ въ всички възрасти. Дори и при най-голѣмата чистота тѣ сж изложени много повече на тия мжки, отколкото другитѣ. И забележително, е, че често такива хора сж самитѣ лѣкари, които съ особена любовь биватъ предпочитани отъ бълхитѣ, колко много тя понижава тѣлеснитѣ сили и самочувствието и колко често се случва тя е неизвестно на широкитѣ кржгове, защото никой не говори съ удоволствие за мжкитѣ си отъ бълхитѣ. Голѣми усложнения могатъ да предизвикатъ и комаритѣ, които сжщо така подбиратъ жертвитѣ си, но които не сж така взискателни както бълхитѣ.

За тѣзи появи още не сж намѣрени напълно задоволителни обяснения. Могло е, обаче, да се установи, че излжчванитѣ отъ всѣки човѣкъ индивидуални миризми, различно действуватъ на насекомитѣ. Проф. Хазе е установилъ по-нататъкъ, че и топлиннитѣ излжчвания играятъ голѣма роля и, че състоянието на кожата се взима подъ внимание отъ насекомитѣ. Хора, чиято кожа има по-силна киселинна покривка, биватъ по-малко нападани. Направени сж опити да се лѣкуватъ чувствителни лица съ сериумъ, но не сж получени задоволителни и убеждаващи резултата. Сигурно срѣдство противъ тия насекоми нѣма. Днесъ всички си служатъ само съ много и различни прахове.

— Близо до Триесть въ т. н. Епископски градини е намѣренъ единъ много добре запазенъ римски надгробенъ камъкъ отъ второто столѣтие. Надписътъ на предната страна се отнася до нѣкоя си фамилия Волузи. Горната часть на този надгробенъ камъкъ представлява младо момиче до едно лаврово дърво. Тоя надгробенъ камъкъ, който, по всичко личи, е билъ задигнатъ отъ истинското му мѣсто и захвърленъ тукъ е високъ 140 см., дългъ 90 см. и широкъ 85 см. Издѣланъ е отъ обикновенъ намиращъ се въ тая область материалъ, вѣроятно, отъ нѣкой мѣстенъ кеменаръ.

Продава се 4 ламбовъ
радио-апаратъ марка **„Телефункенъ“** съ батерия и два акомулатора съ високо-говоритель, нагоденъ е ѝ за грамфонни плочи.
Справка:
Петъръ Вълко Митевъ
с. Сѣнокосъ (черлж-гьолъ)

Какъ минахме рѣката Донъ

Отъ военния дописникъ Арно фонъ Шолцъ

Следъ седемъ дни най-усиленъ походъ достигнахме рѣката Донъ. Настигнахме челната бойна германска група. Пжтьтъ ни минава всрѣдъ разрушени съветски моторни и други коли, презъ горящи още села и буйни житни полета. Призори е още студено, но всѣки знае, че ни очаква горещъ и прашенъ день. Дълги обозни колони се движатъ къмъ фронта. Лицата ни още отъ сега сж налепнали съ прахъ. Очитѣ и устата сж пресъхнали. Едвамъ говоримъ.

Сега сме при командира на челната германска група. Майорътъ е войникъ съ стоманена воля. На шията му е окаченъ Рицарскиятъ кръстъ. Командирътъ е душата на дружината си отъ смѣли мотоциклетисти. Той ги нарича „Моитѣ хусари“! Вчера, когато е бързалъ до една отъ ротитѣ си на предна бойна линия, е падналъ и две отъ ребрата му сж счупени. Но, въпрѣки това, той е останалъ при дружината си. Дадената заповѣдь е ясна и трѣбва да се изпълни на всѣка цена. Отвждъ рѣката Донъ трѣбва да се изгради предмостово укрепление. Командирътъ дава блѣстящъ примѣръ на своитѣ бойци. Заповѣдитѣ му сж кжси и ясни, изречени съ непоколебима твърдость.

Градътъ отвждъ р. Донъ трѣбва да се превземе. Отъ това зависи всичко. Въ този участъковъ фронтъ този градъ е съветскиятъ индустриаленъ центъръ. Бойнитѣ коли се изнасятъ напредъ на широкъ фронтъ. Приближаваме се все по-близу до р. Донъ. Гжсеничнитѣ ленти на колитѣ слагатъ отпечатъка си върху житнитѣ класове. Мотоциклиститѣ следватъ бойнитѣ коли съ колитѣ за стрелцитѣ. Челната група спира. Стигнахме до рѣката. Пионеритѣ излизатъ напредъ. За единъ часъ тѣ сж построили вече моста. Бойната група го преминава бавно. Отвждъ брѣга нашитѣ бойни коли отново се развръщатъ въ боенъ редъ и напредватъ въ ешалоненъ строй къмъ отсрещната височина. Отдавна вече слънцето пари лицата ни. Небето е ясно. Не се вижда нито облаче.

Височината е достигната. Болшевикитѣ откриватъ противобронева стрелба. Едно попадение улучва най-предната кола. Но сега новитѣ ни бойни коли устояватъ на най-голѣмитѣ изпитания. Оржжията, които германскитѣ работници изковаха за фронта презъ зимата, по заповѣдь на Фюрера, сж несломими. Следъ нѣколко минути първата съветска съпротива е сломена. Завиваме въ дѣсно. Караме покрай горящи съветски танкове. Неприятелската съпротива се засилва все повече. Болшевикитѣ лежатъ въ лѣво и дѣсно изъ житнитѣ класове и откриватъ по насъ ураганенъ огънь. Личи, че искатъ на всѣка цена да задържатъ последната си позиция тукъ. Напраздно.

Когато слънцето захожда, бойната група е изградила вече предмостовото укрепление. Болшевишки самолети прелитатъ отъ низко и се опитватъ да възпратъ следващитѣ германски колони, но безуспѣшно.

Командирътъ е пакъ между насъ. Лицето му е придобило още по-мжжественъ видъ. Преминаването на рѣката Донъ е осигурено. Наоколо горятъ села...... Утре отсрещниятъ градъ ще бжде въ наши ржце. За седемь дни ние изминахме стотици километри въ люти боеве, но сразихме на всѣкжде врага.

ОТЪ УЧИЛИЩНАТА СКАМЕЙКА

на кралския тронъ...

10 часа вечерьта. Дълбока тишина владѣе въ пансиона.

— Колко е труденъ френския езикъ!

Тѣзи думи се изплъзватъ отъ устата на Сафиназъ Зулфикаръ, прелестна египтянка, една отъ най-способнитѣ ученички въ колежа Нотръ-Дамъ де Сионъ въ Александрия.

— О! Това дяволско съчинение! Какви усилия ще трѣбва утре да употрѣбя, докато го напиша!

Изобщо труда не плашеше абитуриентката, но за утре, тя предчувствуваше, че ще бжде скжсана. Но нощьта напредваше. Тя затвори учебника и отиде да си легне. Въ бѣлото си легло на пансионерка, Сафиназъ се върти и сънъ не я лови. Презъ отворения прозорецъ тя вдишва пролѣтния въздухъ. [illegible] ѣеше да хвръкне като птич[illegible] [illegible] очитѣ натежаватъ все по-вече и повече, голѣмитѣ черни очи се затварятъ: Сафиназъ навлиза въ царството на сънищата.

На сутриньта тя става рано, малко поизморена. Нали за днесъ бѣше, насрочено класното по френски езикъ!...

Облѣчена въ всѣкидневната си униформа, тя се отправя къмъ трапезарията. Вчерашния страхъ бѣ преминалъ.

— Най-после, винаги съмъ имала добри бележки... ще излѣза и този пжть победителка. Но провидението отреди друго решение. Едва пансионерката бѣ глътнала малко кафе, когато ѝ известиха:

— Г-жа майка Ви чака въ приемната зала. Смутена, Сафиназъ слиза по стжлбитѣ.

— Какво ли се е случило? Мама да дойде тукъ толкова рано!... Подъ нѣжния майчински погледъ, малката се смущава още повече. Тя не знае какво да мисли. Майка ѝ я гали по коситѣ.

— Миличка! Представи си! Кралицата ми телефонира посрѣдъ нощь, за да ми съобщи, че те кани да придружишъ принцеситѣ въ едно пжтешествие до Европа.

— Но, мамо! Това е невъзможно! Нали тѣ заминаватъ още тая вечерь?

— Да! Ти ще вземешъ обѣдния влакъ за Портъ-Саидъ, кждето ще се присъединишъ къмъ кралската яхта.

— Ами класната ми?

— Нищо! Нѣма да я правишъ!

По обѣдъ Сафиназъ Зулфикаръ се качва въ влака. Тя не може да разбере какъ е изтекълъ предиобѣда. Тя нѣма време да се радва, да поразмисли върху това, което я очакваше... тя се погрижи — както би направила всѣка друга на нейното мѣсто, — да не забрави нѣщо отъ гардероба си, гардеробъ на малка свѣтска дама... Софиназъ бѣше едва 16 годишна. Когато тя напустна Нотръ-Дамъ де Сионъ, кждето тя бѣше любимка — като ученичка и другарка, очитѣ ѝ се напълниха съ сълзи.

Като дъщеря на придворна дама при кралица Назли, и като внучка на Мохамедъ Саидъ Паша, държавенъ съветникъ при царуването на кралъ Фуадъ I, Сафиназъ Зулфикаръ не влизаше за първи пжть въ кралското общество. Още като дете тя имаше честьта да играе съ кралскитѣ принцеси. Затова и тя не изпитваше никакви трудности относно етикецията. Нейната жизнерадость, прелестна грация ѝ спомогнаха да спечели презъ време на пжтешествието, много сърдца. Кралица Назли се отнасяше къмъ нея съ майчинска нѣжность...

Едва презъ августъ месецъ, кралската яхта хвърли котва въ Портъ-Саидъ. Пжтешествието трая цѣли 5 месеца, вмѣсто предвиденитѣ 3 месеца. Едно отъ първитѣ посещения на Сафиназъ бѣ въ пансиона. Колко много нѣща имаше тя да разказва!... Отъ осмата си година тя бѣше [illegible] въ този пансионъ и това обясняваше много естествено, привързаностьта ѝ къмъ това учебно заведение. Разпитана върху впечатленията ѝ отъ пжтуването, тя не знаеше отъ кжде да започне... бѣше видѣла толкова чудеса!... После тя заговори съ жива симпатия и голѣма почить за кралицата — майка, която бѣше твърде нѣжна спрямо нея. Тя не можеше и да се нахвали съ любезнитѣ принцеси, чийто приятелски връзки се бѣха още повече затѣгнали... Но щомъ разговора се се водѣше около личностьта на младия кралъ Фарукъ, Сафиназъ, веселата Сафиназъ ставаше много сериозна, здържана и се чувствуваше, че тя се стараеше да не говори за него... Защо ли? Никой не можеше да отгатне истинската причина...

Но скоро време следъ това, младия кралъ Фарукъ се ожени за г-ца Сафиназъ Зулфикаръ....

Преведе отъ фр. Вѣра Т...

Печ. „ДОБР. ГЛАСЪ“

НАРЕДБИТѢ ТРѢБВА ДА СЕ ИЗПЪЛНЯВАТЪ

Когато се издава известна наредба, сигурно е, че тя се движи въ духътъ на сѫществуващитѣ закони и се провежда главно да се постигне нѣкоя полза. Такива наредби, естествено е трѣбва да бѫдатъ изпълнявани еднакво отъ тия, които ги издаватъ, отъ тия които ги прилагатъ и най-после отъ тия, за които се отнасятъ. Не се ли спазва това правило, наредбата губи своя смисълъ, особенно, ако се нарушава отъ такива, които следва да даватъ примѣръ съ своето държане, такива, които благодарение на своето служебно или обществено положение не биватъ възпрепятствувани, т. е. неудобно е да се изисква отъ тѣхъ строгото изпълнение на тая наредба. Защото, когато нарушението се извърши именно отъ такива, безъ да понесатъ за това предвиденитѣ санкции, това се разбира като съ нищо не оправдана привилегия, която пъкъ отъ друга страна излага значително нарушителя като човѣкъ и длъжностно лице.

Напримѣръ, въ града ни, вече две години, полицията е взела мѣрки, щото движението на превознитѣ и преносни срѣдства, а сѫщо и на пешеходцитѣ да става не безразборно, а по известни правила, съ които се цели избѣгването на нещастия. Като новость въ града ни, въ началото това ни се виждаше чудно, не на мѣсто и непостижимо. Но съ течение на времето привикнахме и сме вече на мнение, че това е наистина една справедлива и правилна мѣрка. Но ако се поспремъ малко и наблюдаваме това движение ще видимъ, че все се намиратъ нарушители и то за съжаление, такива, за които поменахме по-горе. Ще видимъ, какъ нѣкой ползуващъ се съ по-особенно положение минава по срѣдата на площада и полицая не само че не може да го спре, но е и длъженъ да му застане мирно. Други пъкъ смѣтъ за голѣмъ бабаитлъкъ да надхитрятъ полицая, да се правятъ на „ударени“ и да не обръщатъ внимание на неговото предупреждение.

Сѫщото става и съ превознитѣ срѣдства. Докато всички частни такива спазватъ правилата на движението, общественитѣ каточе ли сѫ чужди за тѣхъ й шофьора или файтонджията сѫ готови да се скаратъ съ полицая, за гдето си е позволилъ да прави бележка.

Тога разбира се, прави лошо впечатление и дава основание да се мисли, че наредбитѣ се издаватъ само за добросъвестнитѣ и за „простата“ маса.

Ами какво впечатление би направило, ако следъ общитѣ нареждания по налагащето се ограничение консумацията на хлѣбъ и други продукти, видимъ органи отъ тия, които сѫ натоварени да следятъ това изпълнение, че сами го нарушаватъ? Нали това ще бѫде съвсемъ нередно, защото наредбитѣ не правятъ изключение за никого още пе-вече пъкъ за тия, които трѣбва да ги провеждатъ.

Азъ мисля, че ако забележимъ такива, независимо отъ заеманото отъ тѣхъ положение, трѣбва да ги изобличимъ, защото съ такива случаи, се дразни обществото, ония, които най-точно и съвестно изпълняватъ всички нареждания.

Наредбитѣ трѣбва да се зачитатъ и изпълняватъ, за да има смисълъ тѣхното издаване и нѣма да се остава съ впечатление, че има привилегировани, които могатъ и безъ тѣхъ.

Истинското и точно изпълнение на нарежданията показватъ културния уровенъ на човѣка, като го привиква и къмъ дисциплина. А знайно е вече и доказано е, какво влияние и какво значение има дисциплината —гражданската дисциплина за единъ народъ.

Ето защо, трѣбва съ пълно разбиране да се стремимъ да си наложимъ тая дисциплина, като необходимость и следъ това да търсимъ у околнитѣ култура, съзнание и съвесть.

Името „Германия“ въ различнитѣ езици

Днесъ повече отъ всѣкога името на Германия играе голѣма роля. Нѣма човѣкъ по свѣта, който да не произнася това име поне по нѣколко пѫти дневно. Нѣма вестникъ, въ чиито колони то да не се срѣща по нѣколко десятки пѫти. Любопитно е да се проследи какъ се произнася името „Германия“ въ различнитѣ езици по земята.

Японцитѣ наричатъ Германия „Дойцу-коку“. „Дойцу“ е преобразование на думата „Дойчъ“, а „коку“ значи страна на японски. Китайцитѣ казватъ на страна „куо“ и на тѣхния езикъ Германия се казва „Дехкуо“, при което първата сричка произлиза сѫщо отъ „Дойчъ“, разбира се, промѣнено при китайския изговоръ.

Най-често въ чуждитѣ езици Германия се означава съ името, което още старитѣ римляни сѫ дали на страната отвъдъ Алпитѣ — „Германия“. Италианскиятъ езикъ е приелъ този изразъ неизмѣненъ, но на германцитѣ тѣ не казватъ както своитѣ прадѣди „джермани“, но „тедески“. Тукъ първоначалната дума „Дойчъ“ е измѣнено съобразно съ латинската форма. Сѫщо грѫцкиятъ и румънскиятъ езици сѫ възприели думата Германия — „Джърмани“, а холандцитѣ — „Дуйчландъ“. Сѫщата тази дума се срѣща като „Тискландъ“ въ шведския, датския и норвежкия езици.

Сѫ дали името на днешна Германия. „Л'Алеманъ“ казватъ французитѣ на тази страна, съ която сѫ въ най-честъ досѣгъ. Испанцитѣ казватъ на Германия „Алемания“, а португалцитѣ — „Алеманха“. Въ турския езикъ срѣщаме сѫщо израза „Алемания“.

Поляцитѣ наричатъ германцитѣ „ниемци“, а чехитѣ—„немечко“. Тѣзи думи произлизатъ отъ славянското „нѣмъ“. „Нѣмецъ“ означава човѣкъ, който не може да говори. Германия е за славянскитѣ народи „страната на нѣмитѣ“. Обяснението на този фактъ се крие въ обстоятелството, че германцитѣ, когато сѫ влѣзли въ досѣгъ съ славянскитѣ народи, не сѫ познавали тѣхния езикъ.

Сѫщо и други страни сѫ възприели този изразъ. Въ Унгария употрѣбяватъ „Неметоргшагъ“, при което „Оршагъ“ означава страна, докато първата сричка произлиза пакъ отъ „нѣмъ“. Финландцитѣ наричатъ Германия „Сакса“ и въ тази дума лесно може да се открие германскиятъ изразъ „Саксенъ“.

Продава се кѫща на ул. „Черноризецъ храбъръ“ № 42, състояща се отъ 3 стаи и дворъ 600 кв. м.

Кѫщата е на маза и е на две улици до смѣсената гимназия.

Справка: Наследницитѣ на

ИЗЪ МОИТѢ РАЗХОДКИ

НА ГОСТИ НА ЗЕМЕДѢЛСКОТО УЧИЛИЩЕ!

Още отъ много рано слънцето се е издигнало високо и пръска съ щедра рѫка живителнитѣ си лѫчи надъ добруджанската ширь, изъ която отъ здрачеви зари бучатъ тракторитѣ, а жетваркитѣ еднообразно и нервно припѣватъ, като че ли сѫ недоволни отъ нѣщо. Навсѣкѫде кипи усилна работа; всѣки мигъ е скѫпъ. По полето, до гдето погледъ ти стигне, все е равно равнило, почернѣло отъ лѣтната подмѣтка на нивитѣ; тукъ-таме само се виждатъ ивици отъ изрусѣла земя и изъ нея неприбрани още кръстци отъ снопи—навѣрно стопанитѣ имъ иматъ много земя или пъкъ работната рѫка е недостатъчна. Отъ двете едното. А между тѣхъ, като пристануша девойка, пересто се пери чакъ до безкрая на погледа кукурузъ, който скоро ще започне да унива, защото плодътъ му ще наедрѣе, златистата багра на зрѣлостьта нѣжно, нѣжно ще го погали по челото и навѣрно ще му прошепне, че е време вече да даде своята данъ къмъ стопанитѣ си. Тукъ-тамъ изъ простора сънно, сънно се полюшватъ замисленитѣ слънчогледи, които въ нѣма молитва сѫ отправили лица къмъ изгрѣващото слънце и безъ да предявятъ нѣкакъвъ видимъ протестъ къмъ нѣщо, мълчаливо следятъ неговия ходъ, а при подухване на утринния вѣтрецъ, като че ли сами на себе си казватъ: „Добре е днесъ, и утре, и вдруги день ще бѫде така, а следъ месецъ, може би, ще се усмихнемъ и ние на своята радость“!.. Да, може би, ще се усмихнатъ и ще запѣятъ съ валцитѣ на машинитѣ и ще дадатъ своятъ дѣлъ....

Бѣхъ каненъ на нѣколко пѫти да посетя Земедѣлското училище, което е на километъръ извънъ града. Днесъ намѣрихъ малко свободно време и решихъ да направя това удоволствие, както на любезниятъ персоналъ, така и на себе си, защото ще направя една утринна разходка изъ полето, ще подишамъ малко чистъ въздухъ, а погледа ми ще разнообрази виденията си за известно време. Тукъ тамъ по шосето срѣщамъ кола или пъкъ се разминавамъ съ нѣкой подранилъ селянинъ, който учтиво ме поздравява съ „Добро утро“. Небето е ясно и бездънно, като стихнало море, което не обещава никаква надежда, че скоро ще подухне попѫтенъ вѣтъръ. Край менъ излеко потрепва добруджанскиятъ вѣтрецъ, ромоли съ листата на крайпѫтнитѣ дървета и си пѣе, пѣе своята вѣчна пѣсень. Последната кѫща отъ града остава задъ гърба ми. Отъ лѣво се нижатъ едно следъ друго разни стопански предприятия, а отъ дѣсно, като въ нанизъ отъ мъниста се придвиждатъ правитѣ алей отъ овощната градина на Земедѣлското училище, съ варосани до коронитѣ стебла. Нѣкѫде далече изъ стопанството се разниса провикване и тутакси стихва. Полека приближавамъ до входа. Отъ двете страни на пѫтеката, широка, колкото да мине само една кола, радостно се усмихватъ гнѣздата на скоро посадени трендафили, а по нагатъкъ подкастрена зеленина, която прави естествена ограда между двора на училището, овощнитѣ градини и нивитѣ. Директорътъ, г-нъ Енчевъ, ме посрещна още отвънъ, навѣрно е сталалъ много рано, защото лицето му е бодро и весело, така както може

на полето. Наоколо е тихо. Нѣма глъчката на ученицитѣ, които, колкото и да ги възпирашъ, все пакъ подсказватъ за своето присѫтствие.

— Кѫде сѫ питомцитѣ ви, г-нъ Енчевъ? — питамъ азъ, като запалвамъ цигара, оглеждайки се наоколо си.

— Кои?

— Ученицитѣ! Нали имате гости отъ Стара България?

— А, за тѣхъ ли казвате! На работа сѫ изъ полето.

— Не е ли рано още?

— По хладината се работи по-добре. Пъкъ и млади, не имъ се спи много. Още повече, чистиятъ въздухъ и храната на полето даватъ повече сила и енергия, а тѣ кѫде иматъ въ града този режимъ на редовенъ животъ! Малко или много изклинчватъ при домашнитѣ си, но тука... тука е друго. Не е както въ казармата, но нѣщо подобно. Не мога да скрия и доволството си отъ изпратенитѣ ми момчета. Прилежни сѫ въ работата си, послушни сѫ, безъ разрешение не прескачатъ оградата презъ нощьта. Преди нѣколко седмици имахъ една друга група бранници на земедѣлско обучение, но бѣха по-палави и трѣбваше отъ време навреме да имъ се поскарвамъ.

— Каква е цельта на това станувание изъ държавнитѣ стопанства на младитѣ бранници?

— Първо: да свикватъ младежитѣ съ черниятъ трудъ, съ борбата на селяка съ земята, да получатъ познания по стопанисване на храната, обработване на почвата, какъ и кога се прибиратъ различнитѣ реколти и второ, може би най-главното, презъ лѣтото тѣзи младежи, вмѣсто да пълнятъ сладкарници и кафенета или пъкъ да пръскатъ пари по разни курорти, отъ които се има често вреда, отъ колкото полза, а тукъ тѣ получаватъ: и курортъ, и полезна за тѣхъ работа, и възпитание. Впрочемъ, нѣма какво да ви говоря, но вие лично ще ги видите. Не ги надзирава никой...

Директорътъ имаше нѣкаква работа въ кабинета си, за това ме предаде на г. Желевъ, специалистъ агрономъ-преподаватель, който съ радость прие да ме разведе изъ стопанството и отъ части да ме запознае съ живота и работата изъ него. Преминаваме малкото паркче и презъ лозето, излизаме на нивата, гдето работятъ младитѣ бранници. Не косятъ жито, нито пъкъ правятъ подмѣтка на нивата, а... изравняватъ единъ изкопъ направенъ отъ румънцитѣ презъ робството. На поздрава ни отговориха вежливо и продължиха работата си. Силното слънце е погалило немилостиво полуголитѣ имъ тѣла и имъ е придало тъмно шоколадовъ цвѣтъ. Търнокопитѣ се забиватъ съ сила въ земята, следъ мигъ кирката подхвърля малко настрани изкопаната земя и постепенно, постепенно дългиятъ и широкъ изкопъ придобива дългообразна форма, мѣсто годно следъ време да се разоре и засѣе. На това мѣсто работѣха десетъ младежи отъ Шуменъ. Останалитѣ, русенци, бѣха на торището. Отиваме къмъ тѣхъ. Тѣ сѫ отъ другата страна на двора. Отдалече още чувамъ ударитѣ на търнокопитѣ. Тѣ правятъ дълбокъ и широкъ изкопъ, гдето да се изхвърлятъ оборскитѣ нечистотии. Едри, изпечени младежи, въ очитѣ на които блѣсти доволната искра на трудовата борба. Вече наближава време да ги разпустнатъ за почивка и за това можемъ да размѣнимъ по нѣкоя дума.

— Какъ ви се вижда работата изъ полето?—питамъ азъ.

Отговаря ми високъ и широкоплещестъ младежъ, изглежда началникътъ на групата.

— Отначало ни се видѣ малко трудна, защото не бѣхме свикнали. Болѣха ни рѫце и крака. Но свикнахме вече и не знаемъ какъ ще се раздѣлимъ.

— Навсѣкѫде ли има изпратени млади бранници да се обучаватъ въ полска работа?

— Изъ всички земедѣлски стопанства има изпратени бранници!..

— По задължение ли сте изпратени или по собствено желание идвате тукъ?

— По собствено желание идваме!..

Поговорихме още малко, но като знамъ, че не разполагамъ съ много свободно време, побързахъ да разгледамъ нѣщо отъ самото стопанство. Направи ми силно впечатление факта, че въ разстояние само на две години, откакто е открито Държавното земедѣлско училище въ Добричъ, и най-вече отъ наложената липса на много нѣща: строителенъ материалъ, желѣзо и прочее отъ изключителнитѣ години, въ които живѣемъ, е постигнато много. Макаръ и да не сѫ изпълнени още всички предначертани проекти за правилното развитие и възпитание на учащитѣ се, все пакъ това, което има, може да се каже, че превъзхожда въ много отношения другитѣ училища отъ старитѣ предѣли на България. Въ свинарницитѣ има свине отъ най-различни породи, които отъ кръстосването може би въ скоро време да се дадатъ добри резултати. До самиятъ свинарникъ е курника. Цѣлъ роякъ отъ пилета, които тичатъ следъ тебе и се спиратъ, дали не ще имъ подхвърлишъ нѣщо. Бѣли, хубави. Тѣ сѫ отъ новата раса, която въ последно време се застѫпва въ България, наречена „Легхорнъ“. Отъ една година сѫщо се мѫчи да се аклиматизира и расата овце „Меринофлайшъ“. Тѣзи овце сѫ поедри отъ нашитѣ, безъ рога и опашки. Споредъ думитѣ на агронома, би могла тя да даде добри резултати, но за сега въ училището липсвали тѣзи удобства. Презъ зимата, отъ силнитѣ студове, много отъ тѣхъ сѫ измрѣли. Въ обширниятъ оборъ имаше десетина-двадесеть крави (останалитѣ въ това време бѣха изъ полето), но нали не разбирамъ много отъ животнитѣ и тѣхниятъ сортъ, мисля ги за нѣкаква порода, защото широкитѣ имъ гърбове сѫ заглаждени, а бѣлиятъ имъ косъмъ лѫщи отъ слънчевата свѣтлина. На въпроса ми, какви сѫ, ми се каза, че сѫ „Искърска порода“, значи, чисто българска раса, единъ видъ натураленъ произходъ. Радвамъ се на това. Конюшната бѣше празднa, но имамъ и за тѣхъ вече представа, не отъ друго, а отъ конетѣ, които бѣха впрегнати въ кабриолета, който ме откара въ града. Дано не съмъ се излъгалъ. Задъ конюшната има още недовършени сгради, които сѫ предназначени пакъ за правилното отглеждане на различни видове домашни животни, но за сега не могатъ да се довършатъ, защото липсва материалъ.

Наближава вече обѣдъ. Младитѣ бранници, които сѫ на работа изъ стопанството, се прибиратъ и съ нетърпение очакватъ времето, когато ще влѣзнатъ въ трапезарията.

(Следва на

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

Информационенъ ежедневникъ за общественъ животъ стопанство, културенъ подемъ и широка разгласа

ЗАПОЧВА ВЕЧЕ ПРИЛАГАНЕТО

на новия законъ за южна Добруджа

Възстановителнитѣ искове могатъ да се внасятъ въ сѫдебнитѣ инстанции

Научаваме, че Правилника по прилагане на новия законъ за уреждане на собственостьта въ южна Добруджа билъ вече изготвенъ и очаквалъ удобрението на г. министра на правосѫдието, което щѣло да стане въ най-близки дни. Въ този правилникъ се давали точни указания и обяснения по отношение на разпоредбитѣ на закона, а особенно върху възстановителната процедура.

Става ясно, че добруджанци ще могатъ съ обикновено заявление до сѫда да искатъ въ разпоредително заседание да имъ се опредѣли отнетата отъ румънскитѣ власти една трета отъ поземлената имъ собственость, като внесатъ за цельта въ преводъ румънскитѣ документи (решенията на провѣрочнитѣ комисии, копия отъ планове и стари крепостни актове). При отсжтствието на тѣзи документи — известно е, че бившето владичество лиши много отъ нашитѣ селски стопани отъ всичкитѣ имъ документи — ощетения ще може да докаже своитѣ права чрезъ сѫдебна клетва и свидетелски показания.

Отправяме последно предупреждение къмъ нашитѣ братя отъ селата да не се подаватъ на увещанията на всевъзможнитѣ мисити, които сж вече замишкували между тѣхъ. Нека призрака на нѣвгашнитѣ декларации не ги плаши. Живѣемъ въ родната си държава, която ще бди върху имотнитѣ права на своитѣ поданици. Имайте прочие, безгранична вѣра въ нашето правосѫдие и съ спокойствие очаквайте възстановяването на изгубенитѣ ви права!

БРАТЯТА МАКЕДОНЦИ МЕЖДУ НАСЪ

Близу два дни пребивavaха, като много скжпи гости, въ Добричъ играчитѣ отъ скопския първенецъ сп. кл. „Македония" водени отъ г. г. Спасовъ и Божковъ. Отъ момента на внушителното имъ посрѣщане и презъ цѣлия пристой до заминаването имъ, пратеницитѣ на братска Македония бѣха предметъ на много сърдечно, искренно и топло внимание отъ страна на добричлии и добруджанци. Имаше много трогателни случаи. Дошли бѣха мѣстни жители и преселници отъ далечни, села, напустнали тъй усиленъ работа, само да видятъ и се порадватъ, макаръ и отъ далече на свиднитѣ чада на Македония.

Разпредѣлени на квартири между гражданитѣ, нашитѣ гости сж били обградени отъ трогателни грижи, за които тѣ самитѣ разказваха съ трепетно вълнение. На 4 т. м. сутриньта придружени отъ множество граждани челницитѣ на македонския спортъ положиха вѣнецъ въ военното гробище край Добричъ, кждето говори началника на гарнизона г. подп. Р. Арнаудовъ. Следъ пладне имаха приятелски мачъ съ мѣстния клубъ „Царь Борисъ III", за който даваме подробности на друго мѣсто въ вестника, вечерьта домакиня клубъ имъ даде вечеря, на която отъ името на добруджанци говори нашия директоръ г. Л. П. Станчевъ, отговаряйки му водача на гоститѣ г. Спасовъ. На 5 въ 7 ч. сутриньта братята отъ Македония заминаха за Варна, изпратени най-сърдечно отъ добричлии.

ВЕСТИ

—Отъ днешниятъ брой вестникъ „Добружански гласъ" редовно ще помѣства репортажъ за живота и проявитѣ въ Добруджа подъ рубриката „Изъ мойтѣ разходки". Следващиятъ репортажъ е: „Водопроводътъ щесе строи" Въ сжщата колона могатъ да списватъ всички просвѣтни радетели отъ добруджанскиятъ край, защото вестникътъ е тѣхенъ и ратува за тѣхъ.

— Онзи день, по случай мача между спортнитѣ клубове „Македония"— Скопие и „Царь Борисъ III" — Добричъ, въ града ни пребивава варненскиятъ кметъ г. Мустаковъ.

— На 7 т. м. въ салона на Работническото сдружение ще се произведатъ изпититѣ на всички музиканти отъ Добричъ, Касъмъ и околитѣ.

— Преди една седмица въ вестника бѣхме помѣстили хрониката, че участвувалитѣ въ боеветѣ презъ миналитѣ войни приморци отъ 8-й приморски на Н. Ц. В. Княгиня Мария Луиза полкъ, ще направятъ поклонение следъ 15 септемврий т. г. на славнитѣ позиции „Яребич-" и „Кота 1050". Записвания-

съ образуващата се екскурзия до тѣзи мѣста се продължава до 10 августъ.

— Майсторскитѣ изпити, които се произвеждатъ отъ нѣколко дни въ града ни, вървятъ много добре.

— Добришкото комисарство по прехраната на населението съобщава, че се допуска производството на детски кожени манта за нуждитѣ на градското население отъ агнешки кожи „багани" и отъ агнешки кожи III-то качество. За всички въпроси, свързани съ настоящото нареждане, заинтересованитѣ лица следва да се обръщатъ къмъ Дирекцията на вжтрешната търговия, индустрията и занаятитѣ, отдѣление индустриално производство.

— На мача, който се игра въ вторникъ, 4 т. м., въпрѣки дѣлничниятъ день, присжтствуваха надъ 15,000 зрители.

Изгубено е преди две седмици 9 годишно момченце отъ индустриалния кварталъ на име Желю Янковъ, съ сиви панталонки и мушамена шапчица — босо, който го е намѣрилъ или знае нѣщо за него да съобщи на баща му

Янко Калинковъ Тодоровъ
до кланницата
Добрич

БИТКАТА ЗА СТАЛИНГРАДЪ

ВЪ ПОСЛЕДНАТА СИ ФАЗА

Будапеща 5 (Стефани) — Въ унгарскитѣ военни срѣди се заявява, че битката въ Сталинградъ е навлѣзла въ решителната си фаза. Нанесенитѣ на болшевишкитѣ войски загуби сж били много голѣми. Болшевикитѣ сж загубили голѣмъ брой блиндирани коли и огромно количество военни материали и муниции. Плененитѣ отъ унгарцитѣ съветски офицери потвърждаватъ, че командуването на съветскитѣ войски въ срѣдния секторъ на фронта хвърлило всичкитѣ си резервни войски въ битката и отправило позивъ къмъ главната квартира за получаване на подкрепления.

Единно сждопроизводство въ Америка

Стокхолмъ, 5 (ЕП). Следъ дълги и бурни разисквания английската долна камара, е приела предложението на правителството за въвеждане на единно сждопроизводство за лагеруващитѣ американски войски. Следъ приключване на общитѣ дебати отъ името на правителството главниятъ прокуроръ Домързетъ е заявилъ, че исканията на американското правителство не били така лоши, тъй като предвиденитѣ въ Америка наказания сж задоволителни и въ нѣкои случай сж дори по-тежки отъ английскитѣ.

На гости на земедѣлското училище

(Продължение отъ 3-та страница)

това време азъ успѣхъ да надникна въ канцеларията, спалнята на ученицитѣ, кабинета на директора и секретаря и въ библиотеката. Всичко ми направи особено впечатление, но най-вече библиотеката. Макаръ и скромна, но достатъчно е тѣзи книги, които видѣхъ да подскажатъ че следъ време тя ще се обогати още повече, защото този, който се занимава съ нея, има вкусъ къмъ литературата и най-вече педагогически нюхъ — едно важно качество за днешниятъ педагогъ и възпитатель. Въ жгъла имаше множество неразпечатани пакети, които били стенни карти и нагледни тъбла за по-лесно изучаване на материята.

Тая година въ училището следватъ 60 ученика, деца на селски стопадни. Възпитанието имъ е вървѣло малко трудно презъ изтеклата учебна година не отъ друго, а поради липса на достатъченъ учителски персоналъ, а още повече, много отъ младежитѣ сж изучавали въ миналото румънски езикъ, и тепърва тѣ трѣбвало да се запознаватъ съ българското четмо и писмо. Но, споредъ думитѣ на директора и на агронома, постепено всичко това въ най-скоро време ще бжде запълнено и не следъ много години, такава е вѣрата и надеждата на директора, който полага всички усилия за доброто възпитание на младитѣ добруджански чада, отъ тѣхъ да излѣзе единъ добъръ кадъръ земедѣлски стопани, които да бждатъ въ полезна и двойно плодотворна помощь, както на баща и майка, така и на своята родина.

Вече е обѣдъ и азъ трѣбва да си вървя. Напущамъ училището съ една радостна струнка въ душата си. Слънцето се е издигнало високо, много на високо по бездънното небе, а край мене бѣга лекиятъ добруджански вѣтрецъ и унесено си разкаква, разказва нѣщо съ крайпжтнитѣ дървета...

СПОРТНА ХРОНИКА

НѢКОЛКО ДУМИ ЗА МАЧА МЕЖДУ СП. КЛ. „МАКЕДОНИЯ" И „Ц. БОРИСЪ III"

На 4 августъ добришката спортна публика има голѣмото и рѣдко щастие да види красивъ мачъ и най-вече издържаната и усъвършенствувана игра на най-рутинирания и единъ отъ най-популярнитѣ тимове въ България — тоя на сп. кл. „Македония", който срещна първенеца на Добруджа сп. кл. „Царь Борисъ III".

Доброто състояние на игрището, доброто разположение на играчитѣ даде възможность да се развие една нормална игра, изпъстрена съ красиви моменти и издържани комбинации.

Въ общи черти бихме могли да характеризираме добре играта на двата тима. Играта на сп. кл. „Македония", на най-усъвършенствувания технически тимъ въ България, би ли могла да се подложи на критика? Съвършенство въ комбинациитѣ сигуренъ ударъ и най-вече красивата игра съ глава подсказватъ това.

Сп. кл. „Царь Борисъ III" даде не това, което можеше, а това което условията бѣха предопредѣлили. Въпрѣки отсжтсвието най-добрия играгчь отъ отбраната — Л. Савовъ, нашиятъ първенецъ се държа на висота предъ тъй сериозния противникъ.

Може би резултата би билъ много по-благоприятенъ безъ нѣколкото грѣшки на нашитѣ нападатели, които изпустнаха много удобни и сигурни моменти. Крайния резултатъ завърши съ 5:3 за „Македония". Но ако добре размислимъ, сравнимъ победитѣ на сп. кл. „Македония" надъ другитѣ провинциални тимове и надъ насъ, ако провѣримъ толкова ценнитѣ показания на играчитѣ на скопския тимъ, бихме могли ясно да дадемъ едно опредѣление, една оценка за нашиятъ първенецъ — сп. кл. „Царь Борисъ III" което е най-важното за насъ.

Никой тимъ въ България не може да се похвали съ 3-тѣ гола, които нашитѣ „самоуци" спечелиха срещу скопяни.

Ето какво казва водача на скопския тимъ—Толя Спасовъ. „Оставамъ възхитенъ и удивенъ отъ добрата игра на този неизвестенъ тимъ, разбира се, не добрата подготовка, безтактичностьта прѣчатъ много, както и доста голѣмото суетене предъ камата. Но съ една тренировка, подъ надзора на добъръ треньоръ „Царь Борисъ III" би станалъ единъ отъ първокласнитѣ тимове".

Джимо Симеоновъ—„добъръ тимъ, но трѣбва да се изгладятъ нѣкой груби похвати, разбира се, само на нѣкой играчи, но въ сравнение съ другитѣ провинциални тимове сте почти най-добрия тимъ".

Мартиновъ—направи сравнение между насъ и варненци—„При така подсиления тимъ на „Тича" имате равни шансове на чуждо игрище, обаче, при титуляренъ съставъ вие сте много по-добри".

Благой Симеоновъ—казва сжщото като Джино, но прибавя, че той не е очаквалъ това, което е видѣлъ, защото красивата игра на Станевъ го е възхитила.

Но нѣколкого груби схватки, които предизвикаха нашитѣ играчи и които не можаха да останатъ невидими отъ публиката, малко засѣгнаха честолюбивиятъ зритель, но като се има предвидъ, че „Македония" не за пръвъ пжть се срѣща съ първокласни тимове, а „Царь Борисъ III" за пръвъ пжть, то можемъ да опростимъ на нашитѣ играчи проявената грубость. За това виновно е напрежението и силния ентусиазъмъ у нашитѣ които гледаха да се изтръгне ако не победа, то поне равенъ резултатъ.

Е. Златаровъ

Важно за земедѣлскитѣ стопани

Много отъ складоветѣ - хамбаритѣ на земедѣлскитѣ стопани и търговци сж заразени отъ ГЖГРИЦА - житенъ молецъ и пр. и въ подобни складове и хамбари не бива да се складиратъ зърнени храни преди да бждатъ почистени — ОБЕЗЗАРАЗЕНИ

Предлагаме на всички стопани за почистване на складоветѣ, хамбаритѣ и други помѣщения — „АНОКСЪ" отъ заводитѣ „ШЕРИНГЪ"

КОЙТО СЕ НАМИРА НА СКЛАДЪ ПРИ
Агр. П. ЗЛАТЕВЪ Сие—Добричъ
(срещу ханъ Димитъръ Ангеловъ)

МАРИЙКА МАТЕЕВА ПЕТРОВА

и

НИКОКАЙ ПЕНЧЕВЪ АТАНАСОВЪ

вѣнчани въ недѣля, 2 августъ въ гр. Добричъ

Печатница „Добуджански гласъ"